

Gleby gruntowoglejowe właściwe

(Gleboznawstwo leśne), jednostki zaliczane do podtypu gleb gruntowoglejowych właściwych muszą spełniać kryteria typu → gleby gruntowoglejowe. Posiadają charakterystyczny układ poziomów A-G, często z poziomami przejściowymi. Poziom A typu mull o miąższości do 20 cm, zawiera do 5,8% węgla organicznego, co jest cechą wyróżniającą ten podtyp od innych podtypów w glebach gruntowoglejowych. Nadmierne trwale uwilgotnienie sprawia powstawanie poziomu diagnostycznego → gleyic, który występuje pod poziomem próchnicznym i często obejmuje cały profil łącznie z poziomem A. Charakterystyczne sine, stalowe, zielonkawe barwy określane obecnie jako → glejowa mozaika barw, dominują w profilu tej gleby. Morfologię podtypu gleby gruntowoglejowej właściwej można przedstawić poziomami: Ol–A–Go–Gor–Gr. Trofizm tych gleb zależy ściśle od uziarnienia, kwasowości, zawartości kationów zasadowych, a także od ilości azotu i węgla organicznego. Znaczenie siedliskotwórcze i związki z naturalną roślinnością leśną przedstawiono w charakterystyce typu → gleby gruntowoglejowe.

ŹRÓDŁO (AUTOR)

Klasyfikacja gleb leśnych Polski. 2000. Praca zbiorowa. CILP.
Brożek S., Zwydak M. 2003. Atlas gleb leśnych Polski. CILP.

Publikacje powiązane tematycznie

Klasyfikacja gleb leśnych Polski. 2000. Praca zbiorowa. CILP.
Brożek S., Zwydak M. 2003. Atlas gleb leśnych Polski. CILP.
Klasyfikacja Zasobów Glebowych Świata 2006. Aktualizacja 2007 World Reference Base for Soil Resources First Update 2006. First Update 2007. Charzyński P., Bednarek R., Kabała C. (tłum. i red.) 2009, ISBN: 978-83-231-2425-2. Published by the arrangement with the FAO and UN by Nicolaus Copernicus University.
Gleby w środowisku przyrodniczym i krajobrazach Europy. 2013. Praca zbiorowa (red. S. Brożek). Wydawnictwo UR Kraków.

ENCYKLOPEDIA LEŚNA

